

**Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței
împotriva femeilor și a violenței domestice, adoptată la Istanbul,
la 11 mai 2011**

Preambul

Statele membre ale Consiliului Europei și ceilalți semnatori ai prezentei,

Reamintind Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (STE Nr. 5, 1950) și Protocoalele sale, Carta Socială Europeană (STE Nr. 35, 1961, revizuită în 1996, STE Nr. 163), Convenția Consiliului Europei privind Lupta împotriva Traficului de Ființe Umane (CETS Nr. 197, 2005) și Convenția Consiliului Europei pentru Protecția Copiilor împotriva Exploatării Sexuale și a Abuzului Sexual (CETS Nr. 201, 2007);

Reamintind următoarele recomandări ale Comitetului de Miniștri adresate Statelor membre ale Consiliului Europei: Recomandarea Rec(2002)5 privind protecția femeilor împotriva violenței, Recomandarea CM/Rec(2007)17 privind standardele și mecanismele de asigurare a egalității de gen, Recomandarea CM/Rec(2010)10 privind rolul femeilor și al bărbaților în prevenirea și soluționarea conflictelor și în construirea păcii, și alte recomandări relevante;

Luând în considerare volumul în creștere al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care stabilește standarde importante în domeniul violenței împotriva femeilor;

Având în vedere Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice (1966), Pactul Internațional cu privire la Drepturile Economice, Sociale și Culturale (1966), Convenția Națiunilor Unite privind Eliminarea Tuturor Formelor de Discriminare Împotriva Femeilor (“CEDAW”, 1979) și Protocolul său Opțional (1999), precum și Recomandarea Generală Nr. 19 a Comitetului CEDAW privind violența împotriva femeilor, Convenția Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului (1989) și Protocoalele sale Opționale (2000) și Convenția Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Persoanelor cu Dizabilități (2006);

Având în vedere Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale(2002);

Reamintind principiile de bază ale legislației umanitare internaționale și, în special, Convenția de la Geneva (IV) referitoare la Protecția Persoanelor Civile în Timp de Război (1949) și Protocoalele Adiționale I și II (1977) la aceasta;

Condamnând toate formele de violență împotriva femeilor și violența domestică;

Recunoscând faptul că realizarea egalității de drept și de fapt între femei și bărbați este un element cheie în prevenirea violenței împotriva femeilor;

Recunoscând faptul că violența împotriva femeilor este o manifestare a relațiilor istoric inegale de putere dintre femei și bărbați, care au condus la dominarea asupra, și la discriminarea împotriva, femeilor de către bărbați și la împiedicarea avansării depline a femeilor;

Recunoscând natura structurală a violenței împotriva femeilor drept violență de gen și faptul că violența împotriva femeilor este unul dintre mecanismele sociale cruciale, prin care femeile sunt forțate într-o poziție subordonată comparativ cu bărbații;

Recunoscând, cu gravă îngrijorare, faptul că femeile și fetele sunt deseori expuse unor forme grave de violență, cum ar fi violența domestică, hărțuirea sexuală, violul, căsătoria forțată, crimele comise în numele așa-numitei “onoare” și mutilarea genitală, care constituie o încălcare gravă a drepturilor omului ale femeilor și ale fetelor și un obstacol major în realizarea egalității dintre femei și bărbați;

Recunoscând încălcarea curentă a drepturilor omului în timpul conflictelor armate, care afectează populația civilă, în special femeile, în forma violului și a violenței sexuale pe scară largă sau sistematică și potențialul unei violențe de gen crescute atât în timpul, cât și după conflicte;

Recunoscând faptul că femeile și fetele sunt expuse unui risc mai mare de violență de gen decât bărbații;

Recunoscând faptul că violența domestică afectează femeile în mod disproporționat și faptul că și bărbații pot fi victime ale violenței domestice;

Recunoscând faptul că, copiii sunt victime ale violenței domestice, inclusiv în calitate de martori ai violenței în familie;

Aspirând la crearea unei Europe fără violență împotriva femeilor și fără violență domestică,

Au convenit după cum urmează:

Capitolul I – Scopuri, definiții, egalitate și nediscriminare, obligații generale

Articolul 1 – Scopurile Convenției

1) Scopurile e prezentei Convenții sunt acelea de a:

- a) proteja femeile împotriva tuturor formelor de violență și de a preveni, de a urmări în justiție și de a elimina violența împotriva femeilor și violența domestică;
- b) contribui la eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor și de a promova egalitatea substanțială între femei și bărbați, inclusiv prin împuternicirea femeilor;
- c) proiecta un cadru cuprinzător, politici și măsuri pentru protecția și asistența tuturor victimelor violenței împotriva femeilor și a violenței domestice;
- d) promova cooperarea internațională în vederea eliminării violenței împotriva femeilor și violența domestică;
- e) furniza sprijin și asistență organizațiilor și agențiilor guvernamentale de aplicare a legii pentru a coopera în mod eficient în vederea adoptării unei abordări integrate pentru eliminarea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice.

2) În vederea asigurării implementării efective a dispozițiilor sale de către Părți, prezenta Convenție stabilește un mecanism de monitorizare specific.

Articolul 2 – Domeniul de aplicare a Convenției

1) Prezenta Convenție se va aplica tuturor formelor de violență împotriva femeilor, inclusiv violenței domestice, care afectează femeile în mod disproporționat.

2) Părțile sunt încurajate să aplice prezenta Convenție tuturor victimelor violenței domestice. Părțile vor acorda o atenție specială femeilor victime ale violenței de gen în implementarea dispozițiilor prezentei Convenții.

3) Prezenta Convenție se va aplica pe timp de pace și în situații de conflict armat.

Articolul 3 – Definiții

În scopul prezentei Convenții:

- a) “violența împotriva femeilor” este înțeleasă drept o încălcare a drepturilor omului și o formă de discriminare împotriva femeilor și va însemna toate acțiunile de violență de gen care rezultă în, sau care sunt probabile a rezulta în, vătămarea sau suferința fizică, sexuală, psihologică sau economică cauzată femeilor, inclusiv amenințările cu

asemenea acțiuni, constrângerea sau deprivarea arbitrară de libertate, indiferent dacă se produce în public sau în viața privată;

- b) “violența domestică” va însemna toate acțiunile de violență fizică, sexuală, psihologică sau economică, care se produc în mediul familial sau domestic sau între foștii sau actualii soți sau parteneri, indiferent dacă agresorul împarte sau a împărțit același domiciliu cu victima;
- c) “gen” va însemna rolurile construite social, comportamentele, activitățile și înșușirile, pe care o societate dată le consideră adecvate pentru femei și bărbați;
- d) “violența de gen împotriva femeilor” va însemna violența care este direcționată împotriva unei femei pentru că ea este o femeie sau care afectează femeile în mod disproporționat;
- e) “victimă” va însemna orice persoană fizică, care este supusă comportamentului specificat la punctele a) și b);
- f) “femeile” includ fetele cu vârsta de până la 18 ani.

Articolul 4 – Drepturi fundamentale, egalitate și nediscriminare

1) Părțile vor lua măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a promova și proteja dreptul tuturor, în special al femeilor, de a trăi fără violență atât în sfera publică, cât și în cea privată.

2) Părțile condamnă toate formele de discriminare împotriva femeilor și iau, fără întârziere, măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a o preveni, în special prin:

- încorporarea în constituțiile lor naționale sau în altă legislație corespunzătoare a principiului egalității între femei și bărbați și asigurarea realizării practice a acestui principiu;
- interzicerea discriminării împotriva femeilor, inclusiv prin utilizarea sancțiunilor, acolo unde este cazul;
- abrogarea legilor și a practicilor care discriminează femeile.

3) Implementarea dispozițiilor prezentei Convenții de către Părți, în special măsurile de protecție a drepturilor victimelor, vor fi asigurate fără discriminare din orice motiv, cum ar fi sexul, genul, rasa, culoarea, limba, religia, politica sau altă opinie, origine națională sau socială, asocierea cu o minoritate națională, proprietatea, nașterea, orientarea sexuală, identitatea de gen, vârsta, starea sănătății, dizabilitatea, starea civilă, statutul de emigrant sau de refugiat, sau alt statut.

4) Măsuri speciale, care sunt necesare pentru a preveni sau proteja femeile de violența de gen nu vor fi considerate discriminare în termenii prezentei Convenții.

Articolul 5 – Obligațiile statului și depunerea tuturor eforturilor necesare

1) Părțile se vor abține de la a se angaja în orice act de violență împotriva femeilor și se vor asigura că autoritățile, funcționarii, reprezentanții, instituțiile statului și alți actori care acționează în numele Statului, acționează în conformitate cu această obligație.

2) Părțile vor lua măsurile legislative și alte măsuri necesare de a exercita toate eforturile pentru a preveni, cerceta, sancționa și a acorda despăgubiri pentru actele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții, care sunt săvârșite de actori non-statali.

Articolul 6 – Politici sensibile la dimensiunea de gen

Părțile se vor angaja să includă o perspectivă de gen în implementarea și evaluarea impactului dispozițiilor prezentei Convenții și pentru a promova și implementa în mod efectiv a politicilor de egalitate între femei și bărbați și emancipare a femeilor.

Capitolul II – Politici integrate și colectarea datelor

Articolul 7 – Politici cuprinzătoare și coordonate

1) Părțile vor lua măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a adopta și implementa politici de largă eficacitate, cuprinzătoare și coordonate la nivel de Stat, cuprinzând toate măsurile relevante pentru a preveni și combate toate formele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții și pentru a oferi un răspuns holistic la violența împotriva femeilor.

2) Părțile se vor asigura că politicile la care s-a făcut referire în alineatul 1 pun drepturile victimei în centrul tuturor măsurilor și că sunt implementate pe calea cooperării eficiente între toate agențiile, instituțiile și organizațiile relevante.

3) Măsurile luate în conformitate cu prezentul articol vor implica, acolo unde este cazul, toți actorii relevanți, precum agențiile guvernamentale, parlamentele și autoritățile naționale, regionale și locale, instituțiile naționale pentru drepturile omului și organizațiile societății civile.

Articolul 8 – Resurse financiare

Părțile vor alocă resursele financiare și umane corespunzătoare pentru implementarea adecvată a politicilor, măsurilor și programelor integrate pentru prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții, inclusiv acelea desfășurate de către organizațiile neguvernamentale și de societatea civilă.

Articolul 9 – Organizațiile neguvernamentale și societatea civilă

Părțile vor recunoaște, încuraja și sprijini, la toate nivelurile, activitatea organizațiilor neguvernamentale relevante și a societății civile active în combaterea violenței împotriva femeilor și vor stabili cooperarea eficientă cu aceste organizații.

Articolul 10 – Organismul coordonator

1) Părțile vor desemna sau vor înființa unul sau mai multe organisme oficiale, responsabile de coordonarea, implementarea, monitorizarea și evaluarea politicilor și a măsurilor de prevenire și combatere a tuturor formelor de violență acoperite de prezenta Convenție. Aceste organisme vor coordona colectarea de date, la care se face referire în Articolul 11, vor analiza și vor disemina rezultatele sale.

2) Părțile se vor asigura că organismele desemnate sau înființate conform prezentului articol primesc informații de natură generală privind măsurile luate potrivit Capitolului VIII.

3) Părțile se vor asigura că organismele desemnate sau înființate conform prezentului articol vor avea capacitatea de a comunica direct și de a promova relațiile cu omologii lor din alte Părți.

Articolul 11 – Colectarea datelor și cercetarea

1) În scopul implementării prezentei Convenții, Părțile se vor angaja să:

- a) colecteze date statistice relevante dezagregate la intervale regulate privind cazurile din toate formele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții;
- b) sprijine cercetarea în domeniul tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare prezentei Convenții în vederea studierii cauzelor și a efectelor lor, a ratelor de incidență și de condamnare, precum și eficacitatea măsurilor luate pentru a implementa prezenta Convenție.

2) Părțile se vor strădui să efectueze studii pe bază de populație la intervale regulate pentru a evalua prevalența și tendințele tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

3) Părțile vor furniza grupului de experți, prevăzute la articolul 66 din prezenta Convenție, informațiile colectate în conformitate cu prezentul articol pentru a stimula cooperarea internațională și pentru a permite analiza comparativă internațională.

4) Părțile se vor asigura că informațiile colectate potrivit prezentului articol sunt disponibile publicului.

Capitolul III – Prevenire

Articolul 12 – Obligații generale

1) Părțile vor lua măsurile necesare pentru a promova schimbările în modelele sociale și culturale de comportament al femeilor și bărbaților, în vederea eradicării prejudecăților, obiceiurilor, tradițiilor și a altor practici, care sunt bazate pe ideea de inferioritate a femeilor sau pe roluri stereotipe pentru femei și bărbați.

2) Părțile vor lua măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a preveni toate formele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții prin orice persoană fizică sau juridică.

3) Toate măsurile adoptate potrivit acestui capitol vor lua în calcul și vor aborda nevoile specifice ale persoanelor devenite vulnerabile, prin circumstanțe particularizate, și vor plasa drepturile omului ale tuturor victimelor în centrul acestora.

4) Părțile vor lua măsurile necesare pentru a încuraja toți membrii societății, în special bărbații și băieții, să contribuie activ la prevenirea tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

5) Părțile se vor asigura că obiceiul, cultura, religia, tradiția sau așa-numita “onoare” nu vor fi considerate drept justificare pentru orice acte de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

6) Părțile vor lua măsurile necesare pentru a promova programele și activitățile pentru emanciparea femeilor.

Articolul 13 – Creșterea gradului de conștientizare

1) Părțile vor promova sau vor efectua, în mod regulat și la toate nivelurile, campanii sau programe de creștere a gradului de conștientizare, inclusiv în cooperare cu instituțiile naționale din domeniul drepturilor omului și cu organismele din domeniul egalității, cu societatea civilă și cu organizațiile neguvernamentale, în special, cu organizațiile de femei, acolo unde este cazul, pentru a mări gradul de conștientizare și de înțelegere în rândul publicului general a diferitelor manifestări ale tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții, a consecințelor lor asupra copiilor și a nevoii de a preveni această violență.

2) Părțile vor asigura largă diseminare în rândul publicului general a informațiilor cu privire la măsurile disponibile pentru a preveni actele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

Articolul 14 – Educație

1) Părțile vor face, acolo unde este cazul, demersurile necesare pentru a include material didactic pe probleme cum ar fi egalitatea între femei și bărbați, rolurile de gen ne-stereotipe, respectul reciproc, rezolvarea non-violentă a conflictelor în relațiile interpersonale, violența

de gen împotriva femeilor și dreptul la integritate personală, adaptate capacității în evoluție a elevilor, în curriculumul formal și la toate nivelurile de educație.

2) Părțile vor face demersurile necesare pentru a promova principiile la care s-a făcut referire în alineatul 1) în instituțiile educaționale informale, precum și în instituțiile sportive, cultural și recreative și în mass media.

Articolul 15 – Formarea profesioniștilor

1) Părțile vor furniza sau vor consolida formarea adecvată pentru profesioniștii relevanți, care se ocupă de victimele sau de autorii tuturor actelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții, în domeniul prevenirii și al identificării acestei violențe, al egalității între femei și bărbați, al nevoilor și drepturilor victimelor, precum și privind modul de prevenire a victimizării secundare.

2) Părțile vor încuraja ca formarea la care se face referire în alineatul 1) să includă pregătirea în domeniul cooperării coordonate multi-agenții pentru a permite o abordare comprehensivă și adecvată a sesizărilor în cazurile de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

Articolul 16 – Intervenția preventivă și programele de tratament

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a iniția sau sprijini programe destinate învățării autorilor violenței domestice să adopte un comportament non-violent în relațiile interpersonale, în vederea prevenirii violenței ulterioare și a modificării modelelor comportamentale violente.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a iniția sau sprijini programe destinate împiedicării agresorilor, în special a infractorilor sexuali, de a recidiva.

3) În luarea măsurilor menționate în alineatele 1) și 2), Părțile se vor asigura de faptul că siguranța victimelor, sprijinul acordat victimelor și drepturile omului, sunt principala preocupare și faptul că, acolo unde este cazul, aceste programe sunt inițiate și implementate în strânsă cooperare cu serviciile de asistență de specialitate pentru victime.

Articolul 17 – Participarea sectorului privat și a mass media

Părțile vor încuraja sectorul privat, sectorul tehnologiei informației și al comunicațiilor și mass media, cu respectul cuvenit pentru libertatea de exprimare și independența lor, să participe la elaborarea și implementarea politicilor și la stabilirea directivelor și a standardelor de autoreglementare pentru a preveni violența împotriva femeilor și a crește respectul pentru demnitatea lor.

2) Părțile vor dezvolta și vor promova, în cooperare cu actorii din sectorul privat, abilități în rândul copiilor, al părinților și educatorilor privind modul în care să trateze mediul informațiilor și al comunicațiilor, care oferă acces la conținut degradant de o natură sexuală sau violentă, care ar putea fi dăunător.

Capitolul IV – Protecție și sprijin

Articolul 18 – Obligații generale

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a proteja toate victimele de orice acte de violență ulterioare.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare, în conformitate cu legislația internă, pentru a asigura faptul că există mecanisme adecvate pentru a prevedea o cooperare eficace între toate agențiile relevante ale statului, inclusiv sistemul judiciar, procurori, agențiile guvernamentale de aplicare a legii, autoritățile locale și regionale, precum și

organizațiile neguvernamentale și alte organizații și entități relevante în domeniul protejării și sprijinirii victimelor și martorilor tuturor formelor de violență, acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții, inclusiv prin trimiterea către servicii generale și specializate de sprijin, enunțate la Articolele 20 și 22 al prezentei Convenții.

3) Părțile se vor asigura că măsurile luate în conformitate cu prezentul capitol vor:

- fi bazate pe o înțelegere de gen a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice și se vor concentra pe drepturile omului și pe siguranța victimei;
- fi bazate pe o abordare integrată, care ia în considerare relația dintre victime, agresori, copii și mediul lor social mai larg;
- viza evitarea victimizării secundare;
- viza emanciparea și independența economică a femeilor victime ale violenței;
- permite, acolo unde este cazul, ca o gamă de servicii de protecție și sprijin să fie localizate în aceleași spații;
- aborda nevoile specifice ale persoanelor vulnerabile, inclusiv victimele-copii, și că vor fi puse la dispoziția acestora.

4) Prestarea serviciilor nu va depinde de consimțământul victimei de a depune plângere sau de mărturia împotriva oricărui agresor.

5) Părțile vor lua măsurile corespunzătoare pentru a furniza protecția consulară și de altă natură și sprijin cetățenilor lor și altor victime îndreptățite la o asemenea protecție, în conformitate cu obligațiile lor conform legislației internaționale.

Articolul 19 – Informare

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimele primesc informații adecvate și în timp util privind serviciile de sprijin și măsurile legale disponibile într-o limbă pe care o înțeleg.

Articolul 20 – Servicii de asistență generală

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimele au acces la servicii care facilitează recuperarea lor în urma violenței. Aceste măsuri ar trebui să includă, atunci când este necesar, servicii precum consilierea juridică și psihologică, asistența financiară, găzduirea, educația, formarea și asistența în găsirea unui loc de muncă.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimele au acces la servicii medicale și sociale și faptul că serviciile au alocate resurse adecvate și că profesioniștii sunt formați să asiste victimele și să le îndrume către serviciile corespunzătoare.

Articolul 21 – Asistență în plângerile individuale/colective

Părțile se vor asigura că victimele au informații cu privire la și acces la mecanismele regionale și internaționale aplicabile de depunere a plângerilor individuale/colective. Părțile vor promova furnizarea unei asistențe sensibile și bine informate victimelor în depunerea oricărei asemenea plângeri.

Articolul 22 – Servicii specializate de asistență

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a furniza sau a asigura, într-o distribuție geografică adecvată, servicii specializate de asistență oricărei victime supuse oricărui act de violență acoperit de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

2) Părțile vor furniza sau vor asigura servicii specializate de asistență a femeilor tuturor femeilor victime ale violenței și copiilor lor.

Articolul 23 – Adăposturi

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a prevedea înființarea unor adăposturi corespunzătoare, ușor accesibile, în număr suficient pentru a furniza o cazare sigură și pentru a ajunge într-o manieră proactivă la victime, în special la femei și la copiii lor.

Articolul 24 – Linii telefonice de urgență

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a organiza linii telefonice de urgență 24 de ore din 24, la nivel de stat, gratuite, pentru a oferi consiliere apelanților, în mod confidențial și cu diligența cuvenită pentru anonimitatea lor, în legătură cu toate formele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

Articolul 25 – Sprijin pentru victimele violenței sexuale

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a prevedea înființarea de centre de sesizare a cazurilor de criză în urma violului sau ale violenței sexuale corespunzătoare, ușor accesibile, în număr suficient pentru a furniza examinarea medicală și medico-legală, asistență post-traumatică și consiliere pentru victime.

Articolul 26 – Protecție și asistență pentru martorii copii

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că în oferirea serviciilor de protecție și asistență victimelor se ține cont în mod corespunzător de drepturile și nevoile copiilor martori ai tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

2) Măsurile luate potrivit prezentului articol vor include consilierea psihosocială adecvată vârstei pentru copiii martori ai tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții și vor acorda atenția cuvenită interesului superior al copilului.

Articolul 27 – Raportare

Părțile vor lua măsurile necesare pentru a încuraja orice persoană martoră la comiterea de acte de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții sau care are motive rezonabile să creadă că a fost comis un asemenea act, sau că sunt de așteptat alte acte de violență, să raporteze acest lucru organizațiilor sau autorităților competente.

Articolul 28 – Raportarea de către profesioniști

Părțile vor lua măsurile necesare pentru a asigura faptul că regulile de confidențialitate impuse de legislația internă anumitor profesioniști nu constituie un obstacol, în calea raportării lor, în condiții adecvate, către organizațiile sau autoritățile competente, dacă au motive rezonabile să creadă că a fost săvârșit un act grav de violență, acoperit de sfera de aplicare a prezentei Convenții, și că sunt de așteptat alte acte grave de violență.

Capitolul V – Dreptul material

Articolul 29 – Procese și despăgubiri civile

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a oferi victimelor despăgubiri civile adecvate împotriva agresorului.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a oferi victimelor, în conformitate cu principiile generale ale dreptului internațional, despăgubiri civile adecvate împotriva autorităților Statului, care nu și-au îndeplinit datoria de a lua măsurile preventive sau de protecție necesare în cadrul sferei de aplicare a puterilor lor.

Articolul 30 – Compensație

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că victimele au dreptul de a pretinde compensații de la agresori pentru oricare din agresiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție.

2) Acelora care au suferit vătămări corporale grave sau deteriorarea sănătății li se va acorda o compensație adecvată din partea Statului, în măsura în care prejudiciul nu este acoperit din alte surse, precum agresorul, asigurarea sau pensii medicale și sociale finanțate de Stat. Acest fapt nu împiedică Părțile să introducă o acțiune în regres împotriva agresorului pentru recuperarea compensației acordate, atâta timp cât aceasta este acordată pentru siguranța victimei.

3) Măsurile luate conform alineatului 2) vor asigura acordarea compensației în decursul unei perioade rezonabile.

Articolul 31 – Custodie, drepturi de vizitare și siguranță

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că, în stabilirea custodiei și a drepturilor de vizitare a copiilor, vor fi luate în calcul incidentele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că exercitarea oricărui drept de vizitare sau custodie nu periclitează drepturile și siguranța victimei sau a copiilor.

Articolul 32 – Consecințele civile ale căsătoriilor forțate

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că acele căsătorii încheiate cu forța pot fi lovite de nulitate, anulate sau desfăcute fără a plasa asupra victimei o sarcină financiară sau administrativă necuvenită.

Articolul 33 – Violența psihologică

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că este incriminat comportamentul intenționat de prejudiciere a integrității psihologice a unei persoane prin constrângere sau amenințări.

Articolul 34 – Urmărirea

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că este incriminat comportamentul intenționat de angajare repetată într-un comportament amenințător direcționat către o altă persoană, determinând-o pe aceasta să se teamă pentru siguranța sa.

Articolul 35 – Violența fizică

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că este incriminat comportamentul de comitere de acte de violență fizică împotriva unei alte persoane.

Articolul 36 – Violența sexuală, inclusiv violul

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că sunt incriminate următoarele comportamente intenționate:

- a) angajarea într-o penetrație vaginală, anală sau orală de natură sexuală neconsimțită a corpului unei alte persoane cu orice parte corporală sau obiect;
- b) angajarea în alte acte neconsimțite de natură sexuală cu o persoană;
- c) determinarea unei alte persoane să se angajeze în acte neconsimțite de natură sexuală cu un terț.

2) Consimțământul trebuie dat voluntar, ca rezultat al liberului arbitru al persoanei, evaluat în contextul circumstanțelor înconjurătoare.

3) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că dispozițiile alineatului 1) se aplică, de asemenea, actelor comise împotriva fostelor(foștilor) sau actualelor(actualilor) soții(soți) sau partener(e)i, așa cum sunt recunoscute(ți) acestea(aceștia) de legislația internă.

Articolul 37 – Căsătoria forțată

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că acea conduită de forțare a unui adult sau a unui copil de a încheia o căsătorie este incriminată.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că acea conduită intenționată de ademenire a unui adult sau a unui copil pe teritoriul unei Părți sau al unui Stat, alta(ul) decât aceea(aceia) în care el sau ea domiciliază, cu scopul forțării acestui adult sau copil să încheie o căsătorie, este incriminată.

Articolul 38 – Mutilarea genitală a femeilor

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că următoarele conduite intenționate sunt incriminate:

- a) extirparea, infibularea sau efectuarea oricărei alte mutilări, totale sau parțiale, a labiei majore, labiei minore sau a clitorisului unei femei;
- b) constrângerea sau solicitarea unei femei în scopul prostituției pentru a se supune oricăreia din acțiunile enumerate la punctul a);
- c) incitarea, constrângerea sau intermedierea unei fete în scopul de a se supune oricăreia din acțiunile enumerate la punctul a).

Articolul 39 – Avortul forțat și sterilizarea forțată

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că următoarele conduite intenționate sunt incriminate:

- a) efectuarea unui avort asupra unei femei fără consimțământul ei prealabil și informat;
- b) efectuarea unei intervenții chirurgicale, care are drept scop sau efect încheierea capacității unei femei de a se reproduce în mod natural, fără consimțământul ei prealabil și informat sau fără înțelegerea procedurii.

Articolul 40 – Hărțuirea sexuală

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că orice formă de conduită verbală, nonverbală sau fizică de natură sexuală, cu scopul sau cu efectul violării demnității unei persoane, în special atunci când se crează un mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau jignitor, este supusă unei sancțiuni penale sau alte sancțiuni legale.

Articolul 41 – Înlesnirea sau complicitatea și tentativa

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a recunoaște drept infracțiuni, atunci când sunt comise intenționat, înlesnirea comiterii sau complicitatea la comiterea infracțiunilor stabilite în conformitate cu Articolele 33, 34, 35, 36, 37, 38.a) și 39 ale prezentei Convenții.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a recunoaște drept infracțiuni, atunci când sunt comise intenționat, tentativele de comitere a infracțiunilor stabilite în conformitate cu Articolele 35, 36, 37, 38.a) și 39 ale prezentei Convenții.

Articolul 42 – Justificări inacceptabile pentru infracțiuni, inclusiv infracțiunile comise în numele așa-numitei „onoare”.

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că, în cadrul unei proceduri penale inițiate în urma comiterii oricăreia dintre actele de violență care intră sub incidența domeniului de aplicare a prezentei Convenții, cultura, obiceiul, religia, tradiția sau așa-numita „onoare” nu vor fi considerate ca o justificare a acestor acte. Acest lucru se referă feretă, în special, la afirmațiile că victima a încălcat normele sau obiceiurile culturale, religioase, sociale sau tradiționale ale comportamentului adecvat.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că incitarea de către orice persoană a unui copil de a comite oricare dintre actele prevăzute la alineatul 1) nu va diminua răspunderea penală a persoanei respective pentru actele comise.

Articolul 43 – Aplicarea infracțiunilor

Infracțiunile recunoscute în conformitate cu prezenta Convenție se vor aplica indiferent de natura relației dintre victimă și agresor.

Articolul 44 – Jurisdicție

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a stabili jurisdicția asupra oricărei infracțiuni stabilite în conformitate cu prezenta Convenție, în cazul în care infracțiunea este comisă:

- a) pe teritoriul lor; sau
- b) la bordul unei nave care arborează pavilionul lor; sau
- c) la bordul unei aeronave înmatriculate în conformitate cu legislația lor; sau
- d) de către unul dintre cetățenii lor; sau
- e) de către o persoană care are reședința obișnuită pe teritoriul lor.

2) Părțile se vor strădui să ia măsurile necesare legislative sau de altă natură pentru a stabili jurisdicția asupra infracțiunilor stabilite în conformitate cu prezenta convenție, în cazul în care infracțiunea este săvârșită împotriva unuia dintre cetățenii lor sau a unei persoane care are reședința obișnuită pe teritoriul lor.

3) Pentru urmărirea penală a infracțiunilor stabilite în conformitate cu articolele 36, 37, 38 și 39 din prezenta Convenție, părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că jurisdicția lor nu este subordonată condiției ca faptele să fie incriminate pe teritoriul unde au fost comise.

4) Pentru urmărirea penală a infracțiunilor stabilite în conformitate cu articolele 36, 37, 38 și 39 din prezenta Convenție, Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că jurisdicția lor în ceea ce privește punctele d și e ale alineatului (1) nu este subordonată condiției conform căreia urmărirea penală poate fi inițiată doar în urma raportării de către victimă a infracțiunii sau a stabilirii informațiilor de către Stat cu privire la locul unde a fost comisă infracțiunea.

5) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a stabili jurisdicția asupra infracțiunilor stabilite în conformitate cu prezenta Convenție, în cazurile în care un presupus autor este prezent pe teritoriul lor și ei nu îl(o) extrădează către o altă Parte, exclusiv pe baza naționalității lui sau a ei.

6) Atunci când mai mult de o Parte revendică jurisdicția asupra unei presupuse infracțiuni, stabilite în conformitate cu prezenta Convenție, Părțile implicate, dacă este cazul, se vor

consulta reciproc în vederea determinării celei mai adecvate competențe pentru urmărirea penală.

7) Fără a prejudicia regulile generale de drept internațional, prezenta Convenție nu exclude nicio competență penală exercitată de o Parte în conformitate cu legea sa internă.

Articolul 45 – Sancțiuni și măsuri

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că infracțiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție sunt pasibile de sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive, luând în considerare gravitatea acestora. Aceste sancțiuni vor include, după caz, sentințe implicând privarea de libertate care pot duce la extrădare.

2) Părțile pot adopta alte măsuri în legătură cu agresorii, cum ar fi:

- monitorizarea sau supravegherea persoanelor condamnate;
- retragerea drepturilor părintești, dacă interesul superior al copilului, care poate include siguranța victimei, nu poate fi garantat în niciun alt mod.

Articolul 46 – Circumstanțe agravante

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că următoarele circumstanțe, în măsura în care nu fac parte deja din elementele constitutive ale infracțiunii, pot fi luate în considerare, în conformitate cu dispozițiile relevante ale legislației interne, în determinarea sentinței în legătură cu infracțiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție:

- a) infracțiunea a fost comisă împotriva unei(ui) fost(e) sau actual(e) soț(ii) sau partener(e), după cum recunoaște legislația internă, de un membru de familie, de o persoană care conviețuiește cu victima sau de o persoană care a abuzat de puterea sa;
- b) infracțiunea, sau infracțiunile asociate, a(u) fost comisă(e) în mod repetat;
- c) infracțiunea a fost comisă împotriva unei unei persoane denite vulnerabile de circumstanțele particulare;
- d) infracțiunea a fost comisă împotriva sau în prezența unui copil;
- e) infracțiunea a fost comisă de una sau mai multe persoane, care acționează împreună;
- f) infracțiunea a fost precedată sau acompaniată de nivele extreme de violență;
- g) infracțiunea a fost comisă cu utilizarea sau cu amenințarea unei arme;
- h) infracțiunea a avut drept rezultat o vătămare fizică sau psihologică a victimei;
- i) Agresorul a fost condamnat anterior pentru infracțiuni de natură similară.

Articolul 47 – Sentințe pronunțate de către altă Parte

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a prevedea posibilitatea de luare în considerare a sentințelor definitive pronunțate de către o altă Parte în legătură cu infracțiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție atunci când se pronunță sentința.

Articolul 48 – Interzicerea soluționării extrajudiciare a litigiilor obligatorii

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a interzice soluționarea extrajudiciară a litigiilor obligatorii, inclusiv medierea și concilierea, în legătură cu toate formele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că, dacă este dispusă plata unei amenzi, se va ține seama de capacitatea agresorului de a-și asuma

obligățiile financiare față de victimă. **Capitolul VI – Cercetare, urmărire judiciară, legislație procedurală și măsuri de protecție.**

Articolul 49 – Obligații generale

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că cercetarea și procedurile judiciare în legătură cu toate formele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții sunt desfășurate fără întârzieri nejustificate, luând în considerare drepturile victimei pe parcursul tuturor etapelor procedurilor penale.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare, în conformitate cu principiile fundamentale ale drepturilor omului și având în vedere înțelegerea dimensiunii de gen a violenței, pentru a asigura cercetarea eficace și urmărirea judiciară a infracțiunilor stabilite în conformitate cu prezenta Convenție.

Articolul 50 – Răspunsul imediat, prevenire și protecție

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că agențiile guvernamentale responsabile de aplicare a legii răspund la toate formele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții într-o manieră promptă și corespunzătoare, oferind o protecție adecvată și imediată victimelor.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că agențiile guvernamentale responsabile de aplicare a legii se angajează într-o manieră promptă și corespunzătoare în prevenirea și protecția împotriva tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții, incluzând utilizarea de măsuri operaționale preventive și strângerea de probe.

Articolul 51 – Evaluarea riscurilor și managementul riscurilor

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că toate autoritățile relevante realizează o evaluare a riscului de mortalitate, a gravității situației și a riscului de violență repetată în vederea gestionării riscului și, dacă este necesar, pentru a furniza siguranță și sprijin coordonate.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că evaluarea la care se face referire în alineatul 1) ia în considerare, în toate etapele cercetării și aplicării măsurilor de protecție, faptul că autorii actelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții posedă sau au acces la arme de foc.

Articolul 52 – Ordine de interdicție de urgență

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că autorităților competente le este acordată puterea de a dispune, în situații de pericol imediat, ca un autor al violenței domestice să părăsească domiciliul victimei sau al persoanei la risc pentru o perioadă de timp suficientă și de a-i interzice agresorului să intre în domiciliu sau să contacteze victima sau persoana în situație de risc. Măsurile adoptate conform prezentului articol vor da prioritate siguranței victimelor sau celei a persoanelor în situație de risc.

Articolul 53 – Ordinele de restricție sau de protecție

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimelor tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții le sunt disponibile ordine de restricție sau de protecție corespunzătoare.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că ordinele de restricție sau protecție la care se face referire în alineatul 1) sunt:

- disponibile pentru protecția imediată și fără sarcini financiare sau administrative nejustificate plasate asupra victimei;
- emise pentru o perioadă specificată sau până când sunt modificate sau anulate;
- dacă este necesar, emise pe o procedură ex parte, care are efect imediat;
- sunt disponibile indiferent de, sau în plus față de, alte proceduri legale;
- permise a fi introduse în procedurile legale ulterioare.

3) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că încălcările ordinelor de restricție sau protecție emise conform alineatului 1) vor fi supuse unor sancțiuni penale sau altor sancțiuni legale eficiente, proporționale și disuasive.

Articolul 54 – Investigații și dovezi

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că, în orice proceduri civile sau penale, dovezile referitoare la istoricul sexual și la conduita sexuală al/a victimei vor fi permise doar atunci când sunt relevante și necesare.

Articolul 55 – Procedurile ex parte și ex officio

1) Părțile vor asigura faptul că cercetarea sau urmărirea judiciară a infracțiunilor stabilite în conformitate cu Articolele 35, 36, 37, 38 și 39 ale prezentei Convenții nu vor fi dependente în totalitate de o declarație sau plângere depusă de victimă, dacă infracțiunea a fost comisă în întregime sau parțial pe teritoriul său, precum și că procedurile pot continua chiar dacă victima își retrage declarația sau plângerea.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura, în conformitate cu condițiile prevăzute de legislația internă, posibilitatea organizațiilor guvernamentale și neguvernamentale și consilierilor în violența domestică să asiste și/să sprijine victimele, la cererea lor, pe durata cercetărilor și a procedurilor judiciare privind infracțiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție.

Articolul 56 – Măsuri de protecție

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a proteja drepturile și interesele victimelor, inclusiv nevoile lor speciale ca martori, în toate etapele investigațiilor și ale procedurilor judiciare, în special prin:

- a) luarea de măsuri în vederea protecției lor, precum și protecției familiilor lor și a martorilor față de intimidare, represalii și victimizare repetată;
- b) asigurarea faptului că victimele sunt informate, cel puțin în cazurile în care victimele și familia ar putea fi în pericol atunci când agresorul evadează sau este eliberat temporar sau definitiv;
- c) informarea lor, în condițiile prevăzute de legislația internă, cu privire la drepturile lor, la serviciile pe care le au la dispoziție și la traiectoria dată plângerii lor, la acuzații, la progresul general al investigației sau al procedurilor, la rolul lor în acestea, precum și la rezultatul cazului lor;
- d) acordarea posibilității victimelor, într-o manieră substanțială cu regulile procedurale ale legislației interne, să fie audiate, să furnizeze dovezi, să le fie prezentate, direct sau printr-un intermediar, și să fie luate în considerare punctele de vedere, nevoile și preocupările;
- e) punerea la dispoziția victimelor de servicii de sprijin adecvate, astfel încât drepturile și interesele lor să fie prezentate cum se cuvine și luate în considerare;

- f) asigurarea faptului că se pot adopta măsuri pentru a proteja intimitatea și imaginea victimei;
- g) asigurarea faptului că se evită, dacă este posibil, contactul dintre victime și agresori în sediile instanțelor de judecată și ale agențiilor guvernamentale de aplicare a legii;
- h) punerea de interpreți independenți și competenți la dispoziția victimelor, atunci când victimele sunt părți la proceduri sau atunci când furnizează dovezi;
- i) acordarea posibilității victimelor să depună mărturie în sala de judecată, conform regulilor prevăzute de legislația internă, fără a fi prezente sau, cel puțin, fără prezența pretinsului agresor, în special prin utilizarea tehnologiilor de comunicații adecvate, atunci când sunt disponibile.

2) Unui copil victimă sau unui copil martor a(l) violenței împotriva femeilor și al violenței domestice trebuie să îi fie oferite, dacă este cazul, măsuri de protecție speciale, luând în considerare interesul superior al copilului.

Articolul 57 – Asistența judiciară

Părțile vor stipula dreptul la asistență judiciară și la asistență judiciară gratuită pentru victime, în condițiile prevăzute de legislația lor internă.

Articolul 58 – Termenul de prescripție

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că termenul de prescripție pentru inițierea oricăror proceduri legale cu privire la infracțiunile stabilite în conformitate cu Articolele 36, 37, 38 și 39 ale prezentei Convenții, va fi prelungit pentru o perioadă de timp care este suficientă și proporțională cu gravitatea infracțiunii în cauză, pentru a permite inițierea eficientă a procedurilor după ce victima a atins vârsta majoratului.

Capitolul VII – Migrație și azil

Articolul 59 – Statutul reședinței

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimelor, al căror statut al reședinței depinde de acela al soțului(iei) sau al partenerului(ei), așa cum este recunoscut acesta de legislația internă, în caz de destrămarea căsătoriei sau a relației, le este acordat, la cerere, în cazul unor situații deosebit de dificile, un permis de ședere individual, indiferent de durata căsătoriei sau a relației. Condițiile referitoare la acordarea și la durata permisului de ședere individual sunt stabilite de legislația internă.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimele pot obține suspendarea procedurilor de expulzare inițiate în legătură cu un statut al reședinței dependent de acela al soțului(iei) sau al partenerului(ei), așa cum este recunoscut acesta de legislația internă, pentru a le da posibilitatea de a solicita un permis de ședere individual.

3) Părțile vor emite un permis de ședere ce poate fi reinnoit victimelor uneia din cele două situații următoare, sau în ambele:

- a) în cazul în care autoritatea competentă consideră că șederea lor este necesară din cauza situației lor personale;
- b) în cazul în care autoritatea competentă consideră că șederea lor este necesară în scopul cooperării lor cu autoritățile competente în procedurile de cercetare sau de urmărire penală.

4) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimele căsătoriei forțate, aduse în altă țară în scopul căsătoriei, și care, drept rezultat, și-au pierdut statutul lor de reședință în țara în care domiciliază în mod obișnuit, pot recâștiga acest statut.

Articolul 60 – Cereri de azil bazate pe gen

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că violența împotriva femeilor pe bază de gen poate fi recunoscută drept o formă de persecuție, în sensul Articolului 1, A (2) al Convenției din 1951 privind Statutul Refugiaților și drept o formă de vătămare gravă, dând naștere la protecție complementară/auxiliară.

2) Părțile se vor asigura de faptul că fiecărui temeii al Convenției îi este dată o interpretare sensibilă la dimensiunea de gen și de faptul că, acolo unde se stabilește că teama de persecuție se datorează unuia sau mai multora din aceste motive, solicitanților li se va acorda statutul de refugiat conform actelor aplicabile relevante.

3) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a dezvolta proceduri de primire și servicii de sprijin pentru solicitanții de azil sensibile la dimensiunea de gen, precum și directive de gen și proceduri de azil sensibile la dimensiunea de gen, inclusiv determinarea statutului de refugiat și solicitarea protecției internaționale.

Articolul 61 – Nereturnarea

1) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a respecta principiul nereturnării, în conformitate cu obligațiile existente conform legislației internaționale.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimele violenței împotriva femeilor, care au nevoie de protecție, indiferent de statutul lor de reședință, nu vor fi trimise înapoi în nicio situație într-o țară unde viața lor ar fi în pericol sau unde ar putea fi supuse torturii, tratamentului imunan sau degradant sau pedepsirii.

Capitolul VIII – Cooperarea internațională

Articolul 62 – Principii generale

1) Părțile vor coopera una cu cealaltă, în conformitate cu dispozițiile prezentei Convenții și prin aplicarea actelor regionale și internaționale relevante privind cooperarea în probleme civile și penale, a aranjamentelor convenite în baza legislației uniforme sau reciproce și a legilor interne, în cea mai largă măsură posibilă, în scopul:

- a) prevenirii, combaterii și a urmăririi în justiție a tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții;
- b) protejării și furnizării de asistență victimelor;
- c) investigațiilor sau procedurilor privind infracțiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție;
- d) executării sentințelor penale și civile relevante, emise de autoritățile judiciare ale Părților, inclusiv a ordinelor de protecție.

2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimele unei infracțiuni stabilite în conformitate cu prezenta Convenție și comise pe teritoriul unei Părți, altul decât acela unde își au reședința, pot depune o plângere la autoritățile competente ale Statului lor de reședință.

3) În cazul în care o Parte, care oferă asistență judiciară reciprocă în materie penală, de extrădare sau executare a sentințelor penale sau civile impuse de o altă Parte la prezenta Convenție, condiționată de existența unui tratat, primește o solicitare pentru o astfel de

cooperare juridică de la o Parte cu care aceasta nu a încheiat un astfel de tratat, ea poate considera prezenta Convenție ca fiind baza legală pentru asistența judiciară reciprocă în materie penală, de extrădare sau executare a sentințelor penale sau civile impuse de cealaltă Parte cu privire la infracțiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție.

4) Părțile se vor strădui să integreze, acolo unde este cazul, prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice în programele de asistență pentru dezvoltare prevăzute în beneficiul Statelor terțe, inclusiv prin încheierea de contracte bilaterale și multilaterale cu State terțe, în vederea facilitării protecției victimelor în conformitate cu Articolul 18, alineatul (5).

Articolul 63 – Măsuri referitoare la persoanele în pericol

Atunci când o Parte, pe baza informațiilor pe care le are la dispoziție, are motive întemeiate să creadă că o persoană este în pericol imediat de a fi supusă oricăror acte de violență, la care s-a făcut referire în Articolele 36, 37, 38 și 39 ale prezentei Convenții, pe teritoriul unei alte Părți, Partea care deține informațiile este încurajată să le transmită fără întârziere celeilalte Părți, în scopul de a se asigura că sunt luate măsuri de protecție corespunzătoare. Dacă este cazul, aceste informații vor include detalii privind măsurile de protecție existente în beneficiul persoanei în pericol.

Articolul 64 – Informare

1) Partea solicitată informează fără întârziere Partea solicitantă asupra rezultatului final al acțiunii întreprinse în temeiul prezentului capitol. De asemenea, Partea solicitată informează fără întârziere Partea solicitantă cu privire la orice circumstanțe care fac imposibilă desfășurarea acțiunii solicitate sau care riscă să o întârzie în mod semnificativ.

2) În limitele legislației sale interne, fără solicitare prealabilă, o Parte poate transmite unei alte Părți informațiile obținute în cadrul propriilor sale investigații, atunci când consideră că dezvăluirea acestor informații ar putea asista Partea care primește informațiile în prevenirea infracțiunilor stabilite în conformitate cu prezenta Convenție sau în inițierea sau efectuarea unor investigații sau proceduri privind astfel de infracțiuni sau că acestea ar putea conduce la o cerere de cooperare din partea acelei Părți, conform prezentului capitol.

3) Partea care primește orice informație în conformitate cu alineatul 2) va prezenta aceste informații autorităților sale competente, pentru ca procedurile să poată fi inițiate dacă sunt considerate adecvate, sau ca aceste informații să poată fi luate în considerare în proceduri civile și penale relevante.

Articolul 65 – Protecția datelor

Datele personale vor fi păstrate și utilizate în conformitate cu obligațiile asumate de Părți în temeiul Convenției pentru Protecția Persoanelor Fizice cu privire la Prelucrarea Automată a Datelor cu Caracter Personal (ETS nr. 108).

Capitolul IX – Mecanismul de monitorizare

Articolul 66 – Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice

1) Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (denumit în continuare „GREVIO”) va monitoriza implementarea prezentei Convenții de către Părți.

2) GREVIO va fi compus din minim 10 membri și maxim 15 membri, luând în considerare un echilibru de gen și geografic, precum și o expertiză multidisciplinară. Membrii săi vor fi

aleși de Comitetul Părților din rândul candidaților nominalizați de către Părți, dintre cetățenii Părților, pentru un mandat de patru ani, care poate fi reînnoit o singură dată, .

3) Alegerea inițială de 10 membri va fi organizată în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții. Alegerea a cinci membri suplimentari va fi organizată după a 25-a ratificare sau aderare.

4) Alegerea membrilor GREVIO se va baza pe următoarele principii:

- a) aceștia vor fi aleși conform unei proceduri transparente din rândul persoanelor cu un caracter moral ridicat, cunoscuți pentru competența lor în domeniul drepturilor omului, al egalității de gen, al violenței împotriva femeilor și violenței domestice, sau al asistenței și protecției victimelor, sau care au dat dovadă de experiență în domeniile acoperite de prezenta Convenție;
- b) oricare doi membri ai GREVIO nu pot fi cetățeni ai aceluiași Stat;
- c) ei ar trebui să reprezinte principalele sisteme juridice;
- d) ei ar trebui să reprezinte actorii și agențiile relevanți/te din domeniul violenței împotriva femeilor și al violenței domestice;
- e) ei se vor întruni în calitatea lor individuală și vor fi independenți și imparțiali în exercitarea funcțiilor lor și vor fi disponibili pentru a-și îndeplini atribuțiile într-o manieră eficientă.

5) Procedura de alegere a membrilor GREVIO va fi determinată de Comitetul de Miniștri al Consiliului European, după consultarea și obținerea consimțământului Părților, în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții.

6) GREVIO va adopta propriile sale reguli de procedură.

7) Membrii GREVIO și ceilalți membri ai delegațiilor, care efectuează vizitele de țară în conformitate cu Articolul 68, alineatele 9 și 14, se vor bucura de privilegiile și imunitățile stabilite în anexa la prezenta Convenție.

Articolul 67 – Comitetul Părților

1) Comitetul Părților este alcătuit din reprezentanții Părților la Convenție.

2) Comitetul Părților va fi convocat de Secretarul General al Consiliului European. Prima sa ședință va fi organizată în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții în vederea alegerii membrilor GREVIO. Ulterior se va întruni ori de câte ori o treime din Părți, Președintele Comitetului Părților sau Secretarul General solicită acest lucru.

3) Comitetul Părților va adopta propriile sale reguli de procedură.

Articolul 68 – Procedură

1) Părțile vor depune la Secretarul General al Consiliului European, în baza unui chestionar elaborate de GREVIO, un raport privind măsurile legislative și alte măsuri, care implementează dispozițiile prezentei Convenții, pentru a fi analizate de către GREVIO.

2) GREVIO va analiza raportul prezentat în conformitate cu alineatul 1) împreună cu reprezentanții Părții în cauză.

3) Procedurile de evaluare ulterioară se vor împărți în runde, a căror lungime este determinată de GREVIO. La începutul fiecărei runde, GREVIO va selecta dispozițiile specifice pe care se va baza procedura de evaluare și va distribui un chestionar.

4) GREVIO va defini mijloacele corespunzătoare pentru a efectua această procedură de monitorizare. Acesta poate să adopte, în special, un chestionar pentru fiecare rundă de evaluare, care va servi drept bază pentru procedura de evaluare a implementării de către Părți.

Acest chestionar va fi adresat tuturor Părților. Părțile vor răspunde la acest chestionar, precum și la orice alte cereri de informații din partea GREVIO.

5) GREVIO poate primi informații privind implementarea Convenției din partea organizațiilor neguvernamentale și a societății civile, precum și din partea instituțiilor naționale pentru protecția drepturilor omului.

6) GREVIO va lua în considerare informațiile existente disponibile din partea altor instrumente și organisme regionale și internaționale din domeniile care se încadrează în sfera de aplicare a prezentei Convenții.

7) La adoptarea unui chestionar pentru fiecare rundă de evaluare, GREVIO va lua în considerare colectarea datelor și cercetările existente în cadrul Părților, la care se face referire în Articolul 11 al prezentei Convenții.

8) GREVIO poate primi informații privind implementarea Convenției de la Comisarul Consiliului Europei pentru Drepturile Omului, de la Adunarea Parlamentară și de la organismele specializate relevante ale Consiliului Europei, precum și de la cele stabilite în baza altor documente oficiale internaționale. Plângerile prezentate acestor organisme și rezultatul lor vor fi puse la dispoziția GREVIO.

9) GREVIO poate organiza în subsidiar, în colaborare cu autoritățile naționale și cu asistența experților naționali independenți, vizite de țară, dacă informațiile dobândite sunt insuficiente sau în cazurile prevăzute la alineatul 14), În timpul acestor vizite, GREVIO poate fi asistat de specialiști în domenii specifice.

10) GREVIO va întocmi un proiect de raport conținând analiza sa privind punerea în aplicare a dispozițiilor pe care se bazează evaluarea, precum și sugestiile și propunerile sale privind modul în care Partea interesată poate face față problemelor care au fost identificate. Proiectul de raport va fi transmis pentru comentarii Părții care este supusă evaluării. Observațiile sale vor fi luate în considerare de GREVIO în adoptarea raportului său.

11) Pe baza tuturor informațiilor primite și a comentariilor din partea Părților, GREVIO va adopta raportul său și concluziile sale privind măsurile luate de către Partea în cauză pentru a implementa dispozițiile prezentei Convenții. Acest raport și concluziile vor fi transmise Părții în cauză și Comitetului Părților. Raportul și concluziile GREVIO vor fi făcute publice la data adoptării lor, împreună cu eventuale comentarii ale Părții în cauză.

12) Fără a aduce atingere procedurii din alineatele de la 1) până la 8), Comitetul Părților poate adopta, pe baza raportului și a concluziilor GREVIO, recomandările adresate acestei Părți:

(a) privind măsurile ce trebuie luate pentru implementarea concluziilor GREVIO, stabilind o dată pentru prezentarea informațiilor privind implementarea lor, dacă este necesar, și,

b) vizând promovareacooperării cu respectiva Parte pentru implementarea adecvată a prezentei Convenții.

13) Dacă GREVIO primește informații demne de încredere, indicând o situație în care problemele necesită atenție imediată pentru a preveni sau limita amploarea sau numărul încălcărilor grave ale Convenției, aceasta poate solicita prezentarea urgentă a unui raport special privind măsurile luate pentru a preveni un model grav, masiv sau persistent de violență împotriva femeilor.

14) Luând în considerare informațiile prezentate de către Partea în cauză, precum și orice alte informații demne de încredere, care îi sunt disponibile, GREVIO poate desemna unul sau mai

mulți membri ai săi pentru a efectua o investigație și pentru a raporta urgent către GREVIO. În cazul în care acest lucru se justifică și cu acordul Părții, investigația poate să includă o vizită pe teritoriul său.

15) După examinarea constatărilor investigației menționate în alineatul 14), GREVIO va transmite aceste constatări Părții în cauză și, după caz, Comitetului Părților și Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, împreună cu orice comentarii și recomandări.

Articolul 69 – Recomandări generale

GREVIO poate adopta, dacă este cazul, recomandări generale privind implementarea prezentei Convenții.

Articolul 70 – Implicarea parlamentară în monitorizare

1) Parlamentele naționale vor fi invitate să participe la monitorizarea măsurilor luate pentru punerea în aplicare a prezentei Convenții.

2) Părțile vor prezenta rapoartele GREVIO parlamentelor lor naționale.

3) Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei va fi invitată să ia în mod regulat la cunoștință despre implementarea prezentei Convenții.

Capitolul X – Relația cu alte documente oficiale internaționale

Articolul 71 – Relația cu alte documente oficiale internaționale

1) Prezenta Convenție nu va aduce atingere obligațiilor care decurg din alte documente oficiale internaționale, la care Părțile la prezenta Convenție sunt sau vor deveni Părți și care conțin dispoziții privind chestiunile reglementate de prezenta Convenție.

2) Părțile la prezenta Convenție pot încheia acorduri bilaterale sau multilaterale una cu cealaltă privind chestiunile tratate în prezenta Convenție, în scopul de a completa sau de a consolida prevederile acesteia, sau pentru a facilita aplicarea principiilor pe care le instituie.

Capitolul XI – Amendamentele la Convenție

Articolul 72 – Amendamente

1) Orice propunere pentru un amendament la prezenta Convenție, prezentată de o Parte, va fi comunicată Secretarului General al Consiliului Europei și înaintată de acesta sau de aceasta către Statele membre ale Consiliului Europei, către toți semnatarii, toate Părțile, către Uniunea Europeană, către orice Stat invitat să semneze prezenta Convenție în conformitate cu dispozițiile Articolului 75 și către orice Stat invitat să adere la prezenta Convenție în conformitate cu dispozițiile Articolului 76.

2) Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei va examina modificarea propusă și, după consultarea Părților la prezenta Convenție, care nu sunt membri ai Consiliului Europei, va putea adopta amendamentul cu majoritatea prevăzută în Articolul 20.d al Statutului Consiliului Europei.

3) Textul oricărui amendament adoptat de către Comitetul de Miniștri în conformitate cu alineatul 2) va fi înaintat Părților spre acceptare.

4) Orice amendament adoptat în conformitate cu alineatul 2) va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de o lună de la data la care toate Părțile l-au informat pe Secretarul General cu privire la acceptarea lor.

Capitolul XII – Clauze finale

Articolul 73 – Efectele prezentei Convenții

Dispozițiile prezentei Convenții nu vor aduce atingere dispozițiilor de drept intern și nici documentelor oficiale internaționale obligatorii, care sunt deja în vigoare sau care pot intra în

vigoare, în baza cărora sunt, sau ar fi acordate drepturi mai favorabile persoanelor în prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice.

Articolul 74 – Soluționarea litigiilor

1) Părțile aflate în orice litigiu care poate apărea privind aplicarea sau interpretarea dispozițiilor din prezenta Convenție vor căuta, în primul rând, să îl soluționeze prin intermediul negocierii, concilierii, arbitrajului sau al oricăror alte metode de soluționare pașnică, acceptate de comun acord între ele.

2) Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei poate institui proceduri de soluționare, care să fie disponibile spre utilizare de către Părțile în litigiu, dacă ele vor conveni astfel.

Articolul 75 – Semnarea și intrarea în vigoare

1) Prezenta Convenție va fi deschisă pentru semnarea de către Statele membre ale Consiliului Europei, de către Statele non-membre, care au participat la elaborarea sa, și de către Uniunea Europeană.

2) Prezenta Convenție se supune ratificării, acceptării sau aprobării. Documentele oficiale de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse la Secretarul General al Consiliului Europei.

3) Prezenta Convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data la care 10 semnatari, incluzând cel puțin opt State membre ale Consiliului

Europei, și-au exprimat consimțământul de a fi angajate de Convenție în conformitate cu dispozițiile alineatului 2.

4) În ceea ce privește orice Stat menționat în alineatul 1) sau Uniunea Europeană, care își exprimă ulterior consimțământul de a fi angajată de aceasta, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii documentului său oficial de ratificare, acceptare sau aprobare.

Articolul 76 – Aderarea la Convenție

1) După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei poate, după consultarea Părților la prezenta Convenție și obținerea acordului lor unanim, invita orice Stat non-membru al Consiliului Europei, care nu a participat la elaborarea Convenției, să adere la prezenta Convenție printr-o hotărâre adoptată cu majoritatea prevăzută în Articolul 20. al Statutului Consiliului Europei, și prin votul unanim al reprezentanților Părților îndreptățiți să se întrunească în Comitetul de Miniștri.

2) În ceea ce privește fiecare Stat care aderă, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii documentului oficial de aderare la Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 77 – Aplicare teritorială

1) Orice Stat sau Uniunea Europeană poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii documentului său oficial de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, specifica teritoriul sau teritoriile cărora li se va aplica prezenta Convenție.

2) Orice Parte poate extinde aplicarea prezentei Convenții la orice alt teritoriu specificat în declarație, de ale cărui relații internaționale este responsabilă sau în numele căruia este autorizată să ia angajamente, la orice dată ulterioară, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei. Cu privire la respectivul teritoriu, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii respectivei declarații de către Secretarul General.

3) Orice declarație dată conform celor două alineate precedente poate fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu specificat în respectiva declarație, printr-o notificare adresată Secretarului General al Consiliului Europei. Retragerea va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii respectivei notificări de către Secretarul General.

Articolul 78 – Rezerve

1) Nu se poate face nicio rezervă în ceea ce privește orice dispoziție a prezentei Convenții, cu excepțiile prevăzute în alineatele 2 și 3.

2) Orice Stat sau Uniunea Europeană poate declara, în momentul semnării sau în momentul depunerii documentului său oficial de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, faptul că își rezervă dreptul de a nu aplica sau de a aplica doar în cazuri sau condiții specifice dispozițiile formulate în:

- Articolul 30, alineatul 2;
- Articolul 44, alineatele 1.e, 3 și 4;
- Articolul 55, alineatul 1 cu privire la Articolul 35 referitor la infracțiunile minore;
- Articolul 58 cu privire la Articolele 37, 38 și 39;
- Articolul 59.

3) Orice Stat sau Uniunea Europeană poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii documentului său oficial de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, faptul că își rezervă dreptul de a prevedea sancțiuni nepenale, în locul sancțiunilor penale, pentru comportamentele menționate în Articolele 33 și 34.

4) Orice Parte retrage, integral sau parțial, o restricție prin intermediul unei declarații adresate Secretarului General al Consiliului Europei. Această declarație va intra în vigoare începând cu data recepționării sale de către Secretarul General.

Articolul 79 – Valabilitatea și revizuirea rezervelor

1) Rezervele menționate în Articolul 78, alineatele 2) și 3), vor fi valabile pentru o perioadă de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei Convenții în ceea ce privește Partea în cauză. Cu toate acestea, aceste rezerve pot fi reînnoite pentru perioade cu aceeași durată.

2) Cu optsprezece luni înainte de data expirării rezervelor, Secretariatul General al Consiliului Europei va notifica respectiva expirare Părții în cauză. Nu mai târziu de trei luni înainte de expirare, Partea va notifica Secretarului General faptul că își susține, modifică sau retrage rezerva. În absența unei notificări a Părții în cauză, Secretariatul General va informa respective Parte că restricția sa se consideră prelungită automat pentru o perioadă de șase luni. Neefectuarea de către Partea în cauză a notificării intenției sale de a-și susține sau modifica rezerva înainte de respectiva perioadă va determina prescrierea rezervei.

3) În cazul în care o Parte face o rezervă în conformitate cu Articolul 78, alineatele 2) și 3), aceasta va pune la dispoziția GREVIO, înainte de reînnoirea acesteia sau la cerere, o explicație privind motivele care justifică prelungirea ei.

Articolul 80 – Denunțare

1) Orice Parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta Convenție prin intermediul unei notificări adresate Secretarului General al Consiliului Europei.

2) Denunțarea va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii notificării de către Secretarul General.

Articolul 81 – Notificare

Secretarul General al Consiliului Europei va notifica Statele membre ale Consiliului Europei, Statele non-membre care au participat la elaborarea acesteia, toți semnatarii, toate Părțile, Uniunea Europeană și orice Stat invitat să adere la prezenta Convenție cu privire la:

- a) orice semnătură;
- b) depunerea oricărui document oficial de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentei Convenții, în conformitate cu Articolul 75 și 76;
- d) orice amendament adoptat în conformitate cu Articolul 72 și data la care respectivul amendament intră în vigoare;
- e) orice rezervă și retragere a rezervei, efectuată potrivit Articolului 78;
- f) orice denunțare efectuată în conformitate cu dispozițiile Articolului 80;
- g) orice alt(ă) act, notificare sau comunicare referitor(oare) la prezenta Convenție.

Drept pentru care, subsemnații, fiind autorizați în acest sens, au semnat prezenta Convenție.

Adoptată la [Istanbul], astăzi, [11 mai 2011], în limba engleză și franceză, ambele texte având aceeași valoare juridică, într-un singur exemplar, care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul General al Consiliului Europei va transmite copii legalizate fiecărui Stat membru al Consiliului Europei, statelor non-membre care au participat la elaborarea prezentei Convenții, Uniunii Europene și Statelor invitate să adere la prezenta Convenție.

Anexă – Privilegii și imunități (Articolul 66)

1) Prezenta anexă se va aplica membrilor GREVIO menționați în Articolul 66 al Convenției, precum și altor membri ai delegațiilor care efectuează vizitele de țară. În sensul prezentei anexe, termenul „alți membri ai delegațiilor care efectuează vizitele de țară” vor include experții și specialiștii naționali independenți menționați în Articolul 68, alineatul 9, al Convenției, membrii personalului Consiliului Europei și interpreții utilizați de Consiliul Europei, care însoțesc GREVIO în timpul vizitelor lor de țară.

2) Membrii GREVIO și ceilalți membri ai delegațiilor care efectuează vizitele de țară se vor bucura, în timpul exercitării funcțiilor lor legate de pregătirea și efectuarea vizitelor de țară, precum și al urmăririi acestora și al deplasărilor în legătură cu acele funcții, de următoarele privilegii și imunități:

- a) imunitatea față de arestări personale sau detenție și față de confiscarea bagajelor personale ale acestora și imunitatea față de procesele juridice de orice natură cu privire la cuvintele spuse sau scris și la toate acțiunile pe care le întreprind în calitatea lor oficială;
- b) scutirea de orice restricții privind libera lor circulație la ieșirea din și la revenirea în țara lor de reședință, la intrarea în, și la ieșirea din țara în care își exercită funcțiile și de înregistrarea în țara străină pe care o vizitează sau prin care trec în exercițiul funcțiilor lor.

3) În cursul călătoriilor efectuate în exercitarea funcțiilor lor, membrilor GREVIO și celorlalți membri ai delegațiilor care efectuează vizitele de țară li se vor acorda aceleași facilități, în

material vamală și de control al vizelor, precum cele acordate reprezentanților guvernelor străine în misiune oficială temporară.

4) Documentele referitoare la evaluarea implementării Convenției, efectuată de membri ai GREVIO și de alți membri ai delegațiilor care efectuează vizite de țară, vor fi inviolabile în măsura în care acestea se referă la activitatea GREVIO. Nu se va aplica nicio limitare sau cenzură corespondenței oficiale a GREVIO sau comunicațiilor oficiale ale membrilor GREVIO sau ale celorlalți membri ai delegațiilor care efectuează vizitele de țară.

5) Pentru a asigura pentru membrii GREVIO și pentru ceilalți membri ai delegațiilor care efectuează vizitele de țară o libertate completă de exprimare și o independență totală în îndeplinirea atribuțiilor lor, imunitatea față de procesele juridice în ceea ce privește cuvintele spuse sau scrise și toate acțiunile întreprinse de aceștia în îndeplinirea atribuțiilor lor, va continua să fie acordată, fără a ține seama de faptul că persoanele în cauză nu mai sunt angajate în îndeplinirea respectivelor atribuții.

6) Privilegiile și imunitățile se acordă persoanelor menționate în alineatul 1) din prezenta anexă în vederea protejării exercitării independente a funcțiilor lor în interesul GREVIO și nu în beneficiul lor personal. Renunțarea la imunitățile persoanelor menționate în alineatul 1) al prezentei anexe se va efectua de către Secretarul General al Consiliului European, în oricare caz în care, în opinia lui sau a ei, imunitatea ar împiedica cursul justiției și în cazul în care se poate renunța la aceasta fără a aduce atingere intereselor GREVIO.